

[Rager.]

der bekræfter Regelen, har vi her, for vi maa aligevel sige, at hvis man for 25 Aar siden havde tænkt sig, at den danske Rigsdag skulde behandle et Lovforslag af denne Art, vilde de fleste have rystet paa Hovedet. Men vi maa jo indrømme, at Tiden har ført med sig, at dette virkelig er nødvendigt; saa kan man af den Grund have mere eller mindre Respekt for dem, der har strøget de store Instrumenter i den verdenspolitiske Concert, og som har ført os dertil, hvor man erkender, at der foreligger en Situation, der gør, at den danske Rigsdag maa drøfte Forslag som dette, og at det danske Folk maa gaa til Foranstaltninger af den Art som dette Lovforslag forudsætter. Men for mit Vedkommende maa jeg straks sige een Ting, at jo mere man arbejder med denne Opgave, jo stærkere man ser, hvad det er, der kræves, des mere uløseligt forekommer det en i Virkeligheden at faa Problemerne klaret.

Vi maa ikke tro, og vi maa ikke foregøgle nogen, at der i Virkeligheden ved alle disse Foranstaltninger skabes mere end lidt mere taalelige Forhold under en Ulykke end uden disse Foranstaltninger. Panikmæssigt kan de have Betydning, en Brækdel kan maaske redde Livet af dem, der ellers var blevet slaat ihjel eller paa anden Maade beskadiget, men virkelig Sikkerhed betyder de ikke, og det kan ikke tilvejebringes. Alt, hvad vi sætter ind, bliver kun Draaber i Havet mod det, der kan ske, hvis en fjendtligt sindet og tilstrækkelig kraftig Magt virkelig ønsker at ødelægge og terrorisere Befolkningen i en eller anden dansk By. Beskyttelsesrum, ja vel, men det forslaar ikke, man kan ikke skaffe Beskyttelsesrum til blot tilnærmelsesvis hele Befolkningen. Evakuering, ja vel, men hvor hurtigt kan den foretages? Alle disse Spørgsmaal, der melder sig, viser alle, hvor vanskeligt det hele er. Men fordi et Spørgsmaal er vanskeligt at løse, derfor har man ikke Lov til at lade det ligge, og jeg tilsiger ogsaa mit Partis fortsatte Bistand til Løsningen af de Problemer, der ligger for her. Men vi ønsker til enhver Tid Problemerne stillet klart op, og vi ønsker, at Undersøgelse skal gaa forud for Udførelse. Vi ønsker ikke, at vi skal styrte os ud i det uoversigtbare og spille Midlerne, hvor det ikke er nødvendigt.

Den 6. April 1935 var den Dato, Gas-kommissionen afgav sin Betænkning. Alle-rede den 11. Maj, altsaa kun 6 Uger efter, havde Rigsdagen vedtaget den første Lov paa dette Omraade. Det forekommer mig,

at Rigsdagen derved har vist, at den forstod, at denne Opgave skulde løses saa hurtigt som muligt, og denne hurtige Vedtagelse af Loven har uden Tvivl ogsaa vist over for Indenrigsministeren, at dette var Rigsdagens Ønske. Man klager nu over, at for lang Tid er gaaet. Jeg kan ikke del-tage i Bebrejdelser desangaaende. Store og dybtgaaende Undersøgelser ved alle, der har haft med Arbejdet at gøre, og som har ønsket og haft Interesse i at følge det, har været nødvendige. Den Betænkning, der nu foreligger fra Københavns Kommunes Side, har jo vist, paa hvor overordentlig mange Felter der her spilles ind, og hvor overordentlig mange Hensyn der er at tage.

Det største positive Arbejde, der hidtil har kunnet udføres, har været udført fra Dansk Luftværnsforenings Side med Uddannelse af frivillige Hjælpere gennem forskellige Kursus, med Udarbejdelse af de Smaapjecer, af hvilke jeg her staar med de fire sidste af de tolv, der er udsendt, med Tilrettelæggelse af Arbejdet paa de Omraader, hvor det kunde tilrettelægges, Undersøgelse af Gasmasker og Gasdragter, alt dette Arbejde har været udført, ledet paa en overlegen Maade og til alle Parters Tilfredshed, tror jeg, af Luftværnsforeningens Formand, Professor S. P. L. Sørensen. Taknemmeligt har Arbejdet ikke altid været for dem, der er gaaet i Brechen for Dansk Luftværnsforening, fordi man, misopfattende Foreningens Formaal, misopfattende Foreningens Arbejde, men løbende Panden imod Muren, hver Gang man har forsøgt sagligt at kritisere den, har grebet til undertiden at forsøge at smæde de Folk, der er gaaet i Brechen for Arbejdet, og har forsøgt at underskyde dem private Interesser. Jeg finder Anledning til, første Gang vi har denne Sag til Behandling, efter at denne Kampagne har været ført, da den desværre har været brugt blandt andet af nogle, der er mig nærstaaende i Opfattelse, at tage bestemt Afstand fra den og sige, at den er fuldkommen meningsløs, og at det Arbejde, der er udført, saadan som jeg har kunnet følge det paa ret nært Hold, har været udført uegennyttigt, selvopofrende og med den største Dygtighed.

Men det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft sagde, at Luftværnsforeningen vil komme til at mangle Midler, naar der ikke sker noget. Paa den anden Side kan man ikke forlange, at der skal ske noget, for at Luftværnsforeningen skal faa Midler. Vi har maattet have Tiden, og jeg mener, at den højtærede Indenrigsminister paa intet Punkt har forsømt noget